

ner skulde blive overbeholdede, saa forekommer det mig ikke, at det er Grund til at have større Betænkelse ved at gaa ind derpaa, for i den Henseende er der jo givet dem Udbytt til eller sikkert Gaab om, at de i saa Tilfælde kunne faae Tilskud af Amts-repartitionsfonden. Jeg har dog enkelte Indvendinger at gjøre mod Forslaget, som jeg skal tillade mig at fremsette: I § 6 er der i 1ste Stykke foreslaaet, hvorledes man skal gaa frem med Hartkornfordelingen, naar der er Hartkorn, der ligger i forskellige Kommuner, der er skyldigt under Et. Det har jeg Intet at indvende imod. Men saa staar der i 2det Stykke: "De samme Regler følges, hvis en Fordeling af Assurance-sommer bliver nødvendig." Det kan jo hændes, skjøndt det sikkert ikke ofte vil indtræffe, at Assurance-sommer skulle fordeles. Men det kan jo tænkes, at en Eiendom ligger paa Grændsen mellem to Kommuner, ja maaske endda mellem to Amt, idet Noget ligger i det ene og Noget i det andet Amt, saa at der kan blive Brug for en saadan Bestemmelse, men saa forekommer det mig, at saa maa der søies til, at ogsaa Fordelingen efter Bedrift og Folkehold fordeles paa samme Maade saaledes, at dette Stykke kommer til at lyde omtrent som saa: "De samme Regler følges, hvis en Fordeling efter Assurance-sommer, Bedrift og Folkehold bliver nødvendig." I 3die Stykke af § 6 staar: "Der kan ikke ved delvis Ansættelse til Snekastning i flere Kommuner af et samlet Brug paalægges Noget en større Snekastningsbyrde, end Tilfældet vilde være, hvis Ansættelsen skete under Et i den Kommune, hvor den største Del af Eiendommen er beliggende." Det Udtryk: "den største Del af Eiendommen", finder jeg er ikke heldigt. Det forekommer mig ikke at være klart, om derved menes største Dele af Eiendommen efter Areal, Hartkorn eller Værdi. Det forekommer mig, at det vilde være heldigere, at der kom til at staa: "Brugeren kan ikke ansættes til større Snekastningsbyrde, end han vilde kunne blive ansat til, hvis hele Eiendommen laa i den Kommune, hvortil Brugeren hører." I § 7, andet Stykke staar der: "Forjaaviddt et Sted henjaar ubeboet i Tidrummet fra 1ste November til 31te Maarts, uden at der i denne Tid i Stedet holdes Bedrift, skal Snekastningsforpligtelsen kunne forlanges afgjort med Penge som forømmeldt." Heller ikke det forekommer mig ganske heldigt af-fattet. Jeg ser ikke rettere, end at det, som det staar, maa forstås saaledes, at selv om et Sted staar ubeboet fra 1ste December til 1ste Februar f. Ex., og hele Snekastnings-arbejdet faldt paa denne Tid, kan Bedkom-

mende ikke forlange sig fritaget for at yde Forpligtelsen in natura, men at han kun kan det, naar Stedet henjaar ubeboet i hele Tidrummet fra 1ste November til 31te Maarts. Det forekommer mig ikke at være rigtig praktisk. Jeg tror, at det er bedre at sige, at hvis Stedet er ubeboet paa den Tid, da der er Snekastningspligt at yde, saa kan Brugeren forlange Forpligtelsen afgjort med Penge. I § 8, 3die Stykke staar der: "Mænd, der ere over 60 Aar eller saa svagelige, at de ikke uden Fare for deres Helbred personlig kunne deltage i Snekastningsarbejdet, samt Kvinder fritages for den Forpligtelse til Snekastning, der ellers vilde paahvile dem ifølge denne Paraagrafs 2det Stykke — der handler om Mismænd under 2 Skpr. Hartkorn og dermed Ligestillede — "naar de efter Sogneraadets Skjøh mangle Evne til at seie en Mand i deres Sted til at udføre Arbejdet". Hvem skal der afgive Skjøhnet over, om de Bedkommendes Helbred er saa svageligt, at de ikke uden Fare kunne deltage i Snekastningen? Skulle de have Lægeattest, eller skal Sogneraadet skjøhne; det forekommer mig, at dette maa klares. I § 11, hvor der handles om Snefogoder, staar der, at i hver Arbejdsreds bliver af Amtet at bestikke een eller, hvis Omstændighederne kræve det, flere Snefogoder. Det forekommer mig, at nu da Snekastningen skal gaa over til at blive kommunalt Pligtarbejde, saa var det i god Samklang dermed, om ogsaa Sogneraadene bestiktede Snefogoderne, eller i hvert Fald, hvis det ikke kan gjenneføres, fik Indstillingsret. I sidste Stykke af § 11 staar: "Med Amtsraadets Samtykke kan der tilstaa Snefogoderne Løn af Kommunekassen eller lønnet Medhjælp til at besørge Tilsigelser." Den erede sidste Taler udtalte, at man allerede mange Steder har lønede Snefogoder — det tvivler jeg ikke om, naar han siger det; men saaledes er det dog ikke hos os, og jeg haaber heller ikke, vi skulle faae det. Naar det bliver kommunalt Pligtarbejde, saa bliver Snefogodebestillingen et kommunalt Ombud, og det tiltaler mig ikke at have saige Bestillinger lønede. Jeg tror heller ikke, de blive det; men jeg finder det rigtigt, at det bliver sat ind i Loven, at Snefogoden i hvert Tilfælde faaer Godtgjørelse i sin Snekastningspligt for det Arbejde, han præsterer som Snefogod. Endelig skal jeg omtale Bøderne i § 13. Der findes der en Bestemmelse om Bøden for ikke at efterkomme Tilsigelsen. Altsaa, hvis en Mand kommer 5 eller 10 Minutter for sent, kan han idømmes en Bøde af fra 2 til 5 Kr. Det forekommer mig dog temmelig Meget, da det desuden er tilføjet, at Bedkommende besvunden skal erstatte Kommunen de Udgif-